

Forfatter: Brandes, Edvard

Titel: Udrag fra Gyngende Grund

Citation: Brandes, Edvard: "Gyngende Grund", i Brandes, Edvard: *Gyngende Grund*, 1882, s. 17.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brandesed_09-shoot-idm139818921898064/facsimile.pdf (tilgået 06. maj 2024)

Anvendt udgave: Gyngende Grund

KALK.

Men det er netop Fejlen, at De tror os bestandig fjendske, forfølgende, ødelæggelseslystne, hvad skal jeg kalde det! Vi leve Livet meget bredere, roligere, og tænke ikke paa Had eller Mord. Det er dog ikke en Kamp mellem Indianere og Kolonister, hvor den ene sniger sig omkring med en Tomahawk i Haanden, og den anden hverken Nat eller Dag slipper sin Minieriffel.

AALØV.

Ja rigtig sikker er jeg alligevel ikke paa min Skalp, for jeg antager nemlig, at vi ere de civiliserede Nyindtrængende, der vil erobre Landet fra Dem og Deres, og De de vilde Indianere. Jeg kan derfor ikke fortænke Dem i, at De forsvarer Dem med alle Midler.

KALK.

Ja saadan skulde dog ikke min Lignelse fordeles. Jeg vilde kun slaa fast, at vi maa ud af disse ganske urimelige Sæder, der have indsneget sig hos os. Vi have alle fælles Maal, vi maa dog virkelig kunne komme overens i nogenlunde venlig Forhandling.

AALØV.

Det klinger overordentlig smukt, Hr. Etatsraad! Det fjærntliggende Maal — Fædre-